

get for folk, der er i knibe, i nød, for man skal jo ikke absolut tro, at man kan slutte, at hvis man lægger en plan, og andre ikke vil den, så betyder det, at man kan tillade sig at sige, at altså vil man ingenting gøre.

Det er nu engang en ministers opgave at lytte til, hvordan et lovforslag bliver modtaget og derefter indlede forhandlingen, så man kan finde et kompromis, og det gøres ikke ved tale alene, men også ved handling. Så jeg er nødt til at sige til ministeren, at dette jo er en meget alvorlig situation. For de af os, der har været ude i mange af de skove og har talt mange gange med de ejere, der har tabt skove, vi ved jo udmærket godt, at den pakke, der ligger her i dag, jo ikke betyder, at der er nogen af dem, der ikke får et smerteligt tab alligevel, så det er jo helt urimeligt, at man går ind og siger sådan nogle ting. Man får det næsten til at fremstå, som om de mennesker får penge ud af det her uden at skulle yde noget for dem.

Jeg må spørge ministeren om et par ting heri. Er ministeren ikke enig i, at de penge, der betales af staten, bliver betalt tilbage krone for krone af en midlertidig ordning om at hæve afgiften på brandforsikringer fra 10 kr. til 20 kr. for den danske befolkning. Krone for krone. Endda sådan, at de 30 mio. kr., som staten selv skal bruge, også bliver hentet ud af den pulje, som borgerne betaler ekstra ind til. Det er punkt 1.

Og som punkt 2 må vi jo sige: Staten giver da tilskud til andet end fredskov, når den giver tilplantningstilskud. Ellers vil jeg bede ministeren komme herop. Jeg mener, at jeg må have hørt ministeren sige noget forkert, for vi har jo fået at vide, at det gør man. Og jeg vil opfordre ministeren til at lade være med at stirre sig blind, og da slet ikke på venstrefløj, der står og taler om ingen pesticider. Ministeren ved jo da godt, at så kommer der heller ingen skov. Ministeren bør lade være med at stirre sig blind på den fløj, men bør være opmærksom – inødekommende – over for, at vel kan man få en kritik af et forslag, men det her er en så alvorlig situation, det er den værste orkan i det her århundrede, som ramte helt skævt på den måde at forstå, at den ramte meget centralt nogle enkelte steder i Danmark; det kræver, at man må gå ind og tage en debat om det.

Vi er åbne over for det. Jeg sagde i min ordførertale, og det kom miljøministeren jo til at glemme, at vi godt kunne forstå og også synes,

det var rigtigt, at vi gik ind og kiggede på, hvordan vi nu sammensætter den nye skov.

Men jeg har stadig væk ikke hørt ministeren sige fra talerstolen, hvilket andet erhverv der skal have en sådan forsikring. Og det går ikke, når ministeren siger, at det er paralleliseret til, når man skal have af stormflodserstatningen. Det er ikke rigtigt. I andre erhverv stiller man krav om en brandforsikring.

Det er heller ikke rigtigt, når man taler om den forsikring, som om den skal tegnes af en enkelt borger. Man må jo sige: Hvis man forestiller sig 35 kr. pr. ha, og man har 100 ha, og man siger, der i hvert fald skal gå 60 år, inden man får skov, så har man betalt 210.000 kr. Og hvis man samtidig forestiller sig, at der falder 4 pct. af skoven, hver gang vi har storm, og vi siger, at det har vi fire gange, så er vi oppe på, at det svarer til, at man så i erstatning får 160.000 kr. Den resterende del går til administrationsomkostninger. Det er ganske enkelt ikke rimeligt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Er der andre, der ønsker ordet som ordfører? Så er det ministeren.

Økonomiministeren (Svend Auken, fg.):

Jeg prøvede at udtrykke mig selv meget tydeligt, idet jeg sagde: Det er hver eneste husejer i dette land, der kommer til at betale det her. Det er derfor, jeg hele tiden brugte udtrykket »samfundet«, fordi det er i samfundets interesse, at der er skov herhjemme, og at egne, der er blevet berøvet deres skov, får mulighed for at genplante den.

Det er også af hensyn til samfundet, at vi foreslår, at der bliver stillet krav om, at man tegner en forsikring. De skovejere har dels deres egen ejendom at være ansvarlig over for, men der er nemlig også et videre hensyn end det, der gør, at vi i dag har sagt, at vi vil hjælpe til.

Det har været en ikke helt nem opgave at skrue det her sammen, at finde pengene og få lavet et en ordentlig ordning, og jeg synes, at det grænser til det ansvarsløse og det dobbelt-moralske, hvis man, fordi en enkelt pressionsgruppe, nemlig Dansk Skovforening, er utilfreds med at påtage sig et solidarisk medansvar i forhold til det mindretal af deres medlemmer, som er blevet hårdt ramt af det her, og det anerkender jeg helt deres ret til at gøre, så prisgi-